Ч. 119. Неділя 13 червня (31 мая) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Криза на Угорщині. — З Росиї. — Справа кретийска. — З Персиї.

Вчерашне засіданє палати послів заповнила дебата над наглячим внесенєм дра Костя Левицкого. Як вже звістно, пос. др. Левицкий поставив був нагляче внесенє взиваюче правительство, щоби оно поробило відповідні кроки і не допускало до нарушеня язикового рівноуправненя судами в Галичині на некористь рускої мови. Др. Кость Левицкий мотивуючи своє внесенє запротестував лиш против часткового залагодженя справи язикової і доказував, що національний мир може бути лиш в дорозї законодавства. Аж до того часу треба би в дорозї адміністрацийній недопускати до надужитя і самоволї урядників.

Міністер справедливости др. Гогенбурґер доказував, що внескодавець лиш загально порушив справу а не навів конкретних фактів. Міністерство своїми розпорядженями надало рускій мові повну рівноправність а галицкі суди в практиці держали ся завсїгди того рівноуправненя. Заряд справедливости мав кілька разів нагоду займати ся жалобами против властий судових у всхідній Галичині а доходженя виказали, що внесеня ті загалом взявши були не оправдані (протести зі сторони руских послів). Специяльно же стверджено, що президент висшого суду львівского звертає цїлу свою увагу на строге сповнюванє постанов язикових.

Опісля промавляв пос. Чайковский і доказував, що справа зовсїм не єсть нагляча і що дорога така не веде до цїли. Впрочім треба мати на оцї не лиш основні закони, але й язикове розпорядженє з 1869 р. Бесїдник подібно як і міністер каже, що у східній Галичині єсть 40 процент урядників судових Русинів. (Пос. Василько: То не правда, бо лиш 23 процент). — Промовляли ще посли Дністряньский, Фресль і Трильовский, а по замкненю дискусиї яко ґен. бесїдник Вітик, котрий заявив, що социялісти будуть голосувати за наглостию, і докоряв правительству невдячностию супротив Русинів, котрі уратували кабінет послїдним голосованєм. Против наглости промавляв пос. Бавмґартнер. Остаточно відкинено наглість внесеня 103 голосами против 93.

Віденьскі дневники звіщають, що цїсар не подав найменшої надїї Кошутови на вторковій авдиєнциї, що пристане на покликанє до керми кабінету, зложеного виключно з членів сторонництва независимости. Вчера мав цїсар покликати др. Векерлього, щоби виявити єму рішенє, яке цїсар повзяв по вислуханю Кошута і Андрашого.

Комітет, установлений перским шахом для зладженя нового закона виборчого, покінчив свою роботу та предложив свій проєкт до перегляду поважнїйшим провінціональним діячам. З боку їх не надіють ся ніяких замітів, так що шах санкционує новий заком вже в найблизших днях. Новий меджліс буде ріжнити ся від давного тим, що засїдати-ме в нїм не 200 лиш 120 послів і то вибираних посередними виборами.

Передвиборчий рух зачне ся незабаром, бо один параґраф нового закона постанавляє, що до уконституованя парляменту вистає дві третині послів, а що 70 послів з найблизших околиць Тегерану можна буде вибрати безпроволочно, то правительство мабуть заініциює діяльність парляменту, не ждучи на прибутє послів з більше віддалених провінций.

На вчерашнім засїданю виконуючого комітету партиї независимости раджено над справою скликаня парляменту і намір той залишено зовсїм. Ухвалено видати проклямацию до членів партиї і скликати на слїдуючий тиждень партийну конференцию, на котрій Кошут предложить відповідні внесеня. Більша часть партиї независимости заявила ся за становищем, яке заняв Кошут.

10)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

— А вам що такого, Батле? Чи вам кров так вдарила до голови? Що то за гадка? — відозвали ся всї враз.

— Довідаєте ся тайни! Ви всї разом також не впали на голову! Avanti signori! *)

Зацїкавлена і покивуючи головою вийшла мала громадка з Батлем з бару, з чого Бобіє Кодлінґс був в души дуже невдоволений.

— Неде, зроби так, щоби тебе не було — сказав пан Батле до свого підредактора, коли зі своїми розцїкавленими товаришами увійшов до редакцийного бюра. — Можеш піти собі на годину і подивляти займавости міста Снавтвіль. — Так, мої панове, — відозвав ся він, коли той хлопчище вийшов — а' тепер сїдайте собі на чім дасть ся.

Розкладаючи живо руками, вияснив він їм скорими словами свою гадку. На лицях слухачів видко було зразу несподїванку і здивованє, але опісля і тим хитрунам роз'яснило ся в голові. Посипали ся зі всїх сторін замітки, оклики і предложеня.

Замовкли на хвилю, аж коли відозвав ся покутний адвокат Сем Тонґс своїм хриплавим голосом. Він зняв брови до гори, вимахував рукою і закінчив відтак з притиском:

— Аж коли я буду вести, набере справа правдивого законного вигляду.

— Дуже добре! Знаменито! — загуділо в цїлій комнатї, коли він перестав говорити.

Коли буря притихла, промовив Гуґо Ерблест:

— Батлю!—відозвав ся він зворушений.— Батлю, та й я маю якесь предложенє зробити.

— Сюди з ним, Гуґу!

І знов завела ся дискусия межи мужчинами.

— Отже з гадкою в головній справі ми нїби вже упорали ся — сказав наконець Віль Батле. — Але ще малий додаток не завадив би нїчого. Напружіть лиш свої лоби — звернув ся він до зборів.

— Позвольте, джентльмени — вмішав ся тут Ральф Дриджер — що тепер і я також скажу своє слово. Менї здає ся, що моя гадка надає ся дуже до того, щоби її взяти під розвагу. Она стоїть в звязи з моїм званєм.

Серед напруженої уваги слухачів, розбирав Ральф Дриджер своє предложенє.

І знов роздали ся оклики зворушеня, коли цирулик скінчив бесїду.

Але тепер по правдї сказавши брак нам ще любих красавичок — сказав Батле по хвили. — То було би нїби ще приперченє до стравн. Ваших жінок — спитав він обох директорів — мабуть не можна буде ужити до спису страв на нашій карті, чи як кажете?

— Та они ще досить сильні — відповів Фред Булей — але мимо того не знаю, чи —

Віль Батле призадумав ся. Занятий гадками зачав він в пальцях мняти лист від Лїццї, котрий лежав на столї а котрий він механїчно вхопив. Лист отворив ся а Батлї вдивив ся стовпом на виписані там рядки.

Нараз випростував ся. — Тепер набирайте в міхи, джентльмени, як то ми було говорили в Новім Орлеанї, коли там згортали збіже. — Я спроваджу мою наречену з Чікаґо.

— Вашу наречену? — спитав Ерблест здивований.

— А так, онту молоду даму — відповів Батле, показуючи на фотоґрафію на стїнї.

— А онаж до чого тут? — вмішав ся адвокат.

— Она мала пригоду — перебив єму начальний редактор. — Але якось добре закінчило ся. Послухайтеж мене, зібрані тут високоповажані панове, що я вам тепер скажу.

Підчас коли Віль Батле говорив, пересував ся усьміх по лицях мужчин. — Потрібний костюм — сказав він на кінцї своєї заяви — буде она мусїла привезти з собою з Чікаґо.

— То так годить ся, як яйце до гнїзда! Люди будуть чудувати ся!

— Отже воєнний плян вже уложено — сказав тодї Віль Батле, наказуючи спокій рукою. — Я зачну в „Експресї" так трубіти, що панам полїщукам на пятьдесять миль довкола

*) По італїяньски: Аванті сіньорі — наперед панове!

Польскі ґазети нотують слідуючу вість наспішу через Льондон з Петербурга: До ґазети „Globe“ доносить петербургский кореспондент, що реакцийна партия в Росиї наміряє перевести тревале обсаджене перскої териториї. Для сломленя евентуального опору Анґлії має Росия порозуміти ся з цісарем Вільгельмом і просити его о підпору. За услугу в тім напрямі, Росия позволить на дальшу ґерманїзацию царства польского, евентуально відступить его за яку небудь ціну Німеччині. Знесене кріпостий треба уважати за перший крок в тім напрямі. Рівночасно збирає ся комітет, котрий займе ся справою відшкодованя для Анґлії. — Здає ся, що не треба богато доказувати, що повисша чутка пахне дуже качкою дневникарскою і до того ще лихо упеченою.

До „Times“ доносять з Константинополя, що Порта звернула ся до Франциї і до Італії, щоби держави ті полишили свої залоги на Креті аж до дальшого розпорядженя. З такою самою просьбою звернула ся Порта також до Анґлії і Росиї. Який буде вислід тої просьби, трудно предвидіти, бо межи дипльоматиєю нема ще порозуміня в тім напрямі.

З Мешеду в Персиї доносять, що там вибухли дня 7 с. м. великі розрухи і розпочали ся від того, що революціонїсти в будинку ен джумену убили шефа полициї. Підчас стріляннини в місті кулї летїли аж до будинку российского консуляту. Запанувала повна анархія. Европейцям грозить небезпечність.

Новинки.

Львів, дня 12-го червня 1909

— **Іменованя і перенесеня.** Львівский висший суд краєвий іменував асистентами канцелярийними офіциянтів канцелярийних в краєвім суді у Львові Ад. Ельнера для Перемишля і Ів. Евг. Луцкого для Станиславова. — Дирекция почт і телеграфів перенесла офіцияла почтового Романа Сафяка з Підволочиск до Тернополя.

— **В краєвій ткацкій школї в Косові** можна вже тепер записувати учеників на курс на уки, котрий зачинає ся дня 1 вересня. Условія приняти: 1) укінчене з добрим поступом бодай народної школи або відповідне тому образоване в инший спосіб набуте і 4 укінчений 14 рік житя і відповідне тому фізичне розвинене. Наука безплатна, крім сього ученики дістають потрібні прибори та книжки, а за практичні роботи, виконані в робучих салях, грошеві нагороди. Наука тревае 2 або 3 роки. Бідні а пильні ученики можуть дістати підмогу з краєвих фондів на кошти удержаня. Близших пояснень уділяє управа школи.

— ***Жертва грому.*** Ми вже нераз давнїйшими роками вказували на то, як небезпечно підчас тучі ставати під дерева особливо стоячі самотно в поли. Лїпше преці змокнути аж до нитки як виставити ся на поражене або й на смерть від грому. Про таку сумну подію доносять нам з Струтина вижного долиньского повіта. Дня 10 червня с. р. о 12 год. в полудне була в тутешній околиці сильна буря з громами. Працюючі в поли люди, 10 осіб скрили ся перед бурею під стоячі самотно в поли, старі, може 200 літні липи, котрими обсаджена фіґура сьв. Йоана. Нараз вдарив грім в липу, котру запалив і при тім убив тутешну селянку Авдоху Платїч а чоловіка Івана так приголомшив, що той аж упав на землю, але пізнїйше відзискав притомність і есть тепер здоров. Прочим людем не стало ся нїчого *(I. У.)*

З Тернополя доносять: Тернопільске Тов. „Інститут жіночий ім. княгині Ярославни“ отвирає в Тернополи в початком нового шк. року інститут для дівчат. Панночки інститутки можуть ходити до всїх місцевих шкіл (виділова, пансіон французкий, семінария, ґімназия і ин.) Тов. внесло прошене до властий о дозвіл на отворене рускої жіночої ґимназиї (не лїцею, як се без відома підписаного виділу подали декотрі часописи). Оплата місячна за ціле удержане і старанне питоме наше та більше родинне, чим інститутске виховане, виносить 50 К. Зголошуватись просимо сейчас, а найдальше до кінця червня до підписаних, бо тов. мусить ще перед фериями шк. занятись льокалем евент. ґімназиєю. О. І. Застирець, голова тов., ґімн. проф. Ів. Сітницкий, проф реаль. шк., секретар.

— Загальні збори тов. „Інститут жіночий ім. княгині Ярославни“ відбудуть ся в Тернополі 29 червня о 8 год веч. в комнатах „Рускої Бесіди“. Порядок дневний: 1) Звіт виділу; 2) вибір 3 виділових, голови і заступників, 3) Внесеня.

— **Конкурс.** В бурсї філії „Руского тов. педаґоґічного в Коломиї знайде з початком шк. року 1909/10 приміщене 125 питомців. Условія приняття до бурси слідуючі: 1. Батько, зглядно опікун питомця мусить бути членом товариства педаґоґічного. 2. Оплата від 16—22 кор. місячно. (До подання о приняте мусить бути долучена заява, що батько з'обовязує ся оплату складати точно з гори). 3. Оплата на інвентар 4 кор. піврічно. 4. Питомець при принятю мусить мати відповідну скількість біля позначеного, сінник з соломою, подушку і покривало. Приняті будуть переважно ученики низшої ґімназиї і кляси приготовляючої: ученики, що були до тепер в бурсї з добрим поступом і поведенем, мати-муть першеньство.— Подання належить слати до кінця червня на адресу: Никифор Даниш, проф. ґімназияльний. На відповідь треба залучити марку за 20 сотиків.

— **Ученики злодіями.** Із Золочева доносять, що тамошна жандармерия вислідила трох злодіїв, котрі кілька разів нападали на склад оружия Роллера та закрали кільканайцять штук револьверів і фльобертів; крім того крали они й инші річи. Всї три злодії: Григорій Гонтар з Коропця, 14 лїтний ученик IV. кл. нар. школи, Стефан Жуковский з Монилівки коло Зборова, 14-лїтний ченик І. кл. вид. шк. і Петро Грицишин — були в бурсї філії „общества ім. М. Качковского“, котра остає під управою дра Дрогомирецкого і проф. Вербицкого. Гонтар і Жуковский крали, а Грицишин стояв все на сторожи. Душею „підприємства“ і орґанізатором був ученик IV. ґімназияльної кляси, Осип Заяц, також з бурси філії „общества ім. М. Качковского“. На крадені річи мали ріжні сховки, а щоби не виявило ся „підприємство“, давали в дарунку крадені річи, і так пр. Климентієви Захарчукови з Угорець подарували один фльоберт. Трох молодих злодіїв арештувала жандармерия а четвертий, Заяц, втік

— **Надзвичайні загальні збори філії руского тов. педаґоґічного в Коломиї** відбудуть ся ві второк дня 29 червня о год. 6 вечером в комнатах „Родини“. Дневний порядок слїдуючий: 1) Справа реґуляміну для приватних семінарийних курсів. 2) Проєкт зміни статута. 3) Поділ на секциї. 4) Внески і інтерпеляциї.

— **Смерть від укушеня гадюки.** Родини купця Вельгольма і шлюсаря Крупа вибрали ся минулої неділї на прогульку до т. зв. „моравскої Швайцариї“ коло Кірштайн. В лїсї два 15-лїтні сини тих родин зривали цьвіти. Ненадійно зашелестїло щось між травою і вкусило одного хлопця в руку. Була се їдовита гадюка. Другий хлопець несьвідомий лиха хотїв спіймати гадину, яка его також вкусила в руку. Незабавком почали хлопці пухнути, так, що всяка поміч лїкарска на нїчо не придала ся, і померли ще того самого дня.

— **Дрібні вісти.** Проф. Роман Залозецкий заявляє публично, що не може приняти предкладаної ему кандидатури на посла до парляменту з міского округа Бібрка-Бурштин-Розділ і т. д. Жиди ставлять тут кандидатуру львівского адвоката др. Ґершона Ціппера. — Маєтність Червоногород заліщицкого повіта купила княг. Марія Любомирска від спадкоємців по кн. Каликсті Понїньскім за звиш 2,500.000 К. Маєтність та обнимає 5.400 морґів і три горальні. — Селянин з Толщева Йос. Воїньский наїхав вчера на ул. Краківскій на служницю зі Знесіня Михайлину Садовску і скалічив єї сильно в праву ногу. — П. Ф. Писарскому, стражникови акцизовому, вкрав Ів. Ковальчук з воза коло Жовківскої рогачки валїзу з одінем, вартости 66 К. Ковальчука арештовано.

† **Померли:** О. Дионизий Вакулиньский, парох Русова, радник епископскої консисториї і декан снятиньский, упокоїв ся дня 8 с. м. в 45 ім році житя, а в 22 ім р. сьвященьства. Похорони відбули ся дня 11. с. м. Покійник був членом ріжних товариств і головою Надзир. Ради Тов-а „Труд“ в Снятині. — Іван Ґапонович, старший інжинїр Виділу краєвого, помер по тяжких муках в Новім Санчи, дня 10 с. м. в 56 р. житя. Похорон відбуде ся нинї в суботу о 4 год. по полудни з головного двірця на Личаківске кладовище.

аж уши попухнуть. То буде реклями, якої ще від часів Адама не було. — Станемо до спілки, Булею, — відозвав ся він до першого директора. — Поділимо ся по половині тим, що заробимо. Я батько тої гадки, а крім того не потребуєте платити за інсерати. Згода?

— Без всякого застереженя, пане!

— Добре. Коли все мине, то я вам поставлю ще дальші предложення.

— А то які? — спитав директор.

— Тепер не будемо о тім говорити! — відповів Батле. — Насампеoед мусить минути наше представлене! — Тут він урвав а на его лице насунула ся тїнь якогось суму. — Але можемо при тім і головою наложити. Коли тутешні люди розсердять ся, то поломлять нам кости і нашпікують нам тїло револьверовими кулями. Але мусимо зважити! — А кількож місць — спитав він знов живійше — маєте в шатрі, Булею.

— Може бути около двіста, коли їх вузкими поробити.

— Перший і послїдний директоре! Чи ви здуріли? Двіста? — Що найменше два тисячі мусимо мати! — Ану на коні, джентельмени! Бобе Кодлінґ мусить нам дати поміч.

Коли прийшли до шинку, розповів Батле шинкареви короткими словами придуманий плян, зажадав від него як найбільшої мовчаливости і спитав его, чи нема ще у него того полотна, котрим він в день народного торжества накривав свою буду, в котрій продавав горівку. Коли Бобе з червоним носом відповів на то, що є, представив він ему дуже переконуючо, кілько то мине ся віскі і бранді, скоро гості посходять ся на представлене і позичив собі у него дві десятки долярів. Зараз опісля сів собі коло стола і написав кількома словами лист до Лїцциї та вложив до него обі десятки.

— Нині — відозвав ся він до своїх товаришів — маємо понедїлок. В пятницю може моя наречена вже тут бути з костюмом, який я лишив її до вибору. Я не писав її більше нічого лиш то, що впав на таку гадку як бомба. Маю надію, що она приїде. Але докладно того не знаю. Попсувала би нам дуже нашу роботу, як би не приїхала. Отже могли би ми визначити наше „Добірне Ґалеве Монстер-представлене“ на суботу. Аж до того часу можу в „Експресї“ так обробити високоповажану публику, що єї аж скіра зачне свербіти. Мусимо заробити цілі міхи грошей! Щож ви на то, Булею?

— Я зовсім такої самої гадки.

— Ну, то хиба вже можемо накрити горнець покришкою Але мусимо заждати, аж зачне ся смажити. Тутешний нарід не годен нїхто збагнути. Може мимо всего неудати ся і на наше представлене і пес не загляне. А тоді буває здорова, гадко як бомба! — Він замовк і засумував ся. — А хоч би й пішло — хоч би й дійстно удало ся нам розрушати тутуліниву масу, то хто знає, як она опісля буде на то глядіти, як то буде понимати. Для тутешних людий то дрібниця кинути ся в своїй злости на нашу буду і роздерти нас на кусні. Але стало ся, нехай вже буде, що хоче!

(Дальше буде).

Всячина
для науки і забави.

— **Шрапнелї і ґранати.** (I.) Недавний вибух войскової порохівнї і складу шрапнелїв під Краковом пригадав знов сьвітови, які то страшні придумано способи на то, щоби сотками убивати людий невинних, а то масове убийство оправдувати відтак добром вітчини. Лишім однак такі гадки на боцї, а придивім ся, що то таке тоті шрапнелї, котрі підчас послїдного вибуху найбільше наробили шкоди, як їх фабрикують і до чого уживають.

Австрийска фабрика шрапнелїв і ґранатів єсть в Ендерсфельдї, а вироби єї вимагають дуже богато труду і заходу. Зайдім отже до тої фабрики і придивім ся в нїй роботї. Насамперед заходимо до низької салї, до відливальнї. Тут під нашими ногами знаходять ся печі, в котрих в ґрафітових тиґлях топить ся 40 частий міди і 60 частий цинку, що разом має дати мосяж уживаний на дутки або т. зв. гільзи до патронів і стрілен. (Під словом „стрільно“ треба розуміти всїлякого рода кулї і матеріяли уживані до стрільного оружия). В значній части уживають однак знову вистрілених вже гільз, котрі вояки зазбирують от хочби підчас стріляня при всякій парадї та на маневрах, а скарб войсковий відпродує їх знову фабрикам. Австро-угорска армія вистрілює річно за більше як пів міліона корон всїляких набоїв. Коли тота мішанина в ґрафітовім тиґли дійшла до 1200 степенів горяча, витягають єї і виливають у форми. Вилита маса шипить і сичить, а з форми бухає синява полумінь; мов снїг спадають на нас білесенькі пласточки, підчас коли робітників окружає червона полумінь ґазів і они виглядають як ті біблїйні молодцї в огненній печи.

За яких дві години остигла вже мосяжна плита, груба на шість до вісїм центиметрів і готова до розвалкованя. Розгінне колесо ваги 32.000 кільоґрамів, пускає в рух валки. Оно крутить ся з такою силою, як би мало в своїм розгонї рознести цїлий будинок і летїти аж до неба. Навіть ще тодї, коли мотор, який єго обертає, вже давно перестав робити, крутить ся оно ще яких двайцять минут дальше. Тут всувають мосяжні плити помежи два, щораз тіснїйше пристаючі до себе валки доти, аж они станугь такі тонкі як потреба. Але в тім часї треба їх ще огрівати до яких 800 степенїв, а відтак розвалковують їх на студено. В той спосіб можна мосяжну плиту так розвалкувати, що она буде ще лиш на одну соту часть міліметра груба.

Розвалковані плити приходять тепер у водні або т. зв. гідравлїчні праси, де при помочи тисненя трох міліонів кільоґрамів на один квадратовий центиметр нагинають і надають їм форму. В той спосіб робить ся з плити „мисочка“, котра стіжковатому ґранатови або шрапнелеви з желїза має дно закрити; она вандрує з під одного чекана до другого, єї натягають, привертують, вирівнюють, гиблюють, вигладжують і полїрують. Чим она гладша і красша, тим делїкатнїйше з нею обходять ся, аж остаточно жіночі руки єї полїрують. Через цїлий той час єї заєдно міряють, бо она мусить бути дуже докладно зроблена, так докладно, що похибка не сьміє бути більша як на двосотну часть міліметра. Коли між тисячами лиш одна знайшлась би менше докладна, то єї відкидають і перетоплюють а то длятого, що того рода стрільна могли би легко вибухати в пушках і нищити пушки та убивати своїх людий. Нові австрийскі пушки мають бути того рода, що хоч би в них набій і пук, то їх не розірве, лиш скривить.

На тій мосяжній мисочці спочиває стальова ослона, котра замикає в собі вибухове твориво і матеріял, що служить за набій. Ґранати суть набиті кусниками желїза а шрапнелї оловяними кулями. Цїле дїло кінчить ся у ґранатів запалом ударовим, т. є. приладом, котрий запалює материю вибухову, скоро ґранат ним ударить об щось твердого, або запалом часовим у шрапнелїв, т. є. приладом, котрий можна так наставити, що по тілько а тілько секундах він запалить в серединї материю вибухову. За материю вибухову уважають т. зв. ртуть вибухову.

— **Знаходи в єгипетских гробах.** При розкопах в долинї Королевих в Єгиптї знайшов італїяньский єгиптольоґ Скіяпареллї зовсїм ненарушений гріб будівничого Ка і єго жінки Міріт. Ка ставив в Тебах величаві будинки. Як показує ся з написий в однім великім папірусї, померли обоє супруги в кілька днїв одно по другім і їх поховано разом в спільнім гробі. В гробі тім були два великі саркофаґи, в котрих разом з муміями було велике число всїляких домашних знарядів. Були там меблї, ручні знаряди, одіж, дорогоцїнности а між иншими і цїла ґардероба і численні тоалєтові прибори молодої жінки. Рідко ще доси знайдено в якімсь єгипетскім гробі так богато тоалєтових артикулів елеґантної Єгиптиянки. В дванайцяти скринях придано Міріті до гробу дорогоцїнні материї, гребенї і шпильки, пудер і краску та богато иньших тоалєтових предметів.

— **По американьски.** Перед американьским судом ставав недавно тому якийсь чоловік, обжалований о крадїж. Позаяк він не мав нїякого оборонця, то предсїдатель трибуналу попросив якогось адвоката, котрий случайно був на сали розправ, щоби він поговорив з обжалованим а відтак боронив єго. Обжалований і адвокат вийшли тодї до другої салї на нараду. За хвилю вернув адвокат сам а президент єго питає: Де ж подїв ся обжалований? — Пішов — відповідає адвокат. — Ви поручили менї, щоби я з ним поговорив і порадив єму о скілько можна, як найлїпше. Він признав ся передї мною, що винен, а я набрав того переконаня, що для него найлїпше буде, коли щезне; я так єму і порадив а він послухав мої ради і щез.

Телеґрами.

Відень 12 червня. В палатї послів по бесїдї міністра Біліньского і по відкиненю наглости внесеня п. Брайтера приступлено до першого читаня пляну фінансового. Перший промавляє посол Оклештек (ческий аґрарій).

Відень 12 червня. На нинїшнім засїданю палати послів пос. Брайтер мотивував своє внесене в справі виплаченя Туреччинї відшкодованя без ухвали парляменту і зазначив, що правительство предложило дотичний закон аж по зголошеню єго наглячого внесеня.

Петербург 12 червня. Фракция жовтняків розбирала на окремих зборах проєкт правительства предложеня посольских мандатів до ради державної з Литви і Руси. На предложене Гучкова постановлено ввести до проєкту правительства такі зміни, що продовженя мандатів не буде, за то відбудуть ся нові вибори послів, котрі мають засїдати в радї державній один рік. Рівночасно висказала фракция бажане, щоби в протягу сего року заведено на Литві і Руси самоуправу міску і земску.

Петербург 12 червня. Дума ухвалила внесене комісиї редакцийної, щоби в проєктї о пранах авторских замість слів ґубернії привислянські ужити слів „царство польске“.

Льондон 12 червня. На пирі устроєнім на честь делеґатів конґресу праси премієр Асквіт виголосив бесїду, в котрій сказав, що полїтики всїх партий годять ся в переконаню, що праса цїлої держави повинна бути чиста і честна а обовязком єї єсть підпирати як найревнїйше гадку єдности держави. Велике враженє зробила на з'їздї одноглушність навіть полїтичних противників в справі оборони держави.

Цїна збіжа у Львові.

дня 11 червня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.			
Пшениця	14·30	до	14·60
Жито	10·—	до	10·30
Овес	9·40	до	9·70
Ячмінь пашний	—·—	до	—·—
Ячмінь броварний	8·50	до	9·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527)